

РЕШЕНИЕ

№ 6432

гр. София, 17.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 79 състав, в
публично заседание на 16.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Димитров

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **1992** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл.131, ал.2 вр. чл. 156-161 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на „КАЗИНО БЕТ“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], партер, ап.2 представлявано от управителя М. Б. С., чрез адв.Ю. Н. срещу мълчалив отказ на Изпълнителен директор на НАП за издаване на Акт за прихващане и възстановяване на недължимо платени суми по подадено искане вх.№55-30-1214/23.01.2025г.

Жалбоподателят оспорва мълчалив отказ на Изпълнителен директор на НАП за издаване на Акт за прихващане и възстановяване. Сочи, че разпоредбата на § 22, ал. 1 ПЗР от ЗДБ 2024г. – предпоставка за дължимостта на таксата по чл. 30, ал. 6 от Закона за хазатра, при наличието на валиден лиценз за организиране на хазартни игри с игрални автомати, като е предвидено таксата да се преизчислява пропорционално за времето през което търговецът ще извършва лицензионната дейност след 01.01.2024г. е в противоречие с правото на ЕС, по-конкретно – разпоредбата на чл. 56 от ДФЕС, гарантираща свободата на предоставяне на услуги и се развиват подробни аргументи в тази посока. Твърди се също така противоречие с вътрешното законодателство, а именно – чл. 60, ал. 1 от Конституцията на Р. Б. като отново се развиват подробни аргументи. Излагат се аргументи и за противоречи на посочените норми с правилата за действие във времето на нормативните актове. Иска се отмяна на мълчаливия отказ и връщане на преписката на изпълнителния директор на НАП за ново произнасяне по заявлението на дружеството със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

В съдебно заседание жалбоподателя се представлява от адв. Н., който поддържа жалбата,

представя писмени бележки с подробни аргументи по същество на спора. Претендира разноски по представен списък.

Ответникът – изпълнителният директор на Националната агенция за приходите, редовно призован- не се явява и не се представлява.

СГП редовно уведомена не изпраща представител.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С Решение № 000030-5500/05.072023г. изпълнителният директор на НАП издава на „КАЗИНО БЕТ“ ООД, ЕИК[ЕИК] лиценз №000030-5963/21.07.2023г. за организиране на хазартни игри с игрални автомати за срок от 5 години за игрална зала с адрес: [населено място], [улица], на основание чл. 34, ал. 1 от Закона за хазарта /л. 22-25/. Дружеството е внесло дължимата еднократна държавна такса в размер на 25000лв. /л.26/.

На 28.02.2024г. дружеството подава пред НАП декларация за дължимата еднократна част от таксите по чл. 30 от Закона за хазарта /л. 29-32/ и на основание § 22, ал. 1 ПЗР от ЗДБ-2024г. внася еднократна държавна такса за поддържане на лиценз за игри с игрални автомати по чл. 30, ал. 6 от Закона за хазарта в размер на 32500 лева за останалите месеци от срока на лиценза. Плащането на таксата се установява с приетото по делото Платежно нареждане /л. 27/.

На 23.01.2025г. дружеството подава до изпълнителния директор на НАП с искане, на основание чл. 129, ал. 1 от ДОПК да му бъде възстановена сума в размер на 32500 лева - недължимо платена такса по чл. 30, ал. 6 от Закона за хазарта за поддържане на лиценз за организиране на хазартни игри.

В административното производство, в законоустановеният 30 –дневен срок по чл. 129, ал. 3 от ДОПК /при липса на образувано производство по ревизия или проверка/ изпълнителния директор на НАП не се е произнесъл с решение.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена е в срок от надлежна страна, насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл. 28 от Закона за хазарта, подадена е в преклузивният 14-дневен срок за оспорване по чл. 131 от ДОПК, от активно легитимирано лице – адресат на акта, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Изпълнителният директор на НАП е компетентен орган, в кръга на правомощията си, да се произнесе по подаденото до него искане по чл. 129, ал. 1 от ДОПК. В чл. 16 от Закона за хазарта изрично е регламентирана компетентността на изпълнителния директор на НАП по отношение на държавния надзор в областта на хазарта и свързаните с хазарт дейности. Функциите и правомощията на изпълнителния директор на НАП са изрично установени в чл. 17, ал. 1 от ЗХ. Съгласно т. 16 на цитираната норма изпълнителният директор осъществява и други правомощия в областта на хазарта и свързаните с него дейности (освен установените в т. 1 – т. 15), предвидени в нормативен акт. Съгласно чл. 7, ал. 1 от Закона за държавните такси (ЗДТ) контролът по правилното определяне и събирането на таксите се провежда от ръководителите на съответните държавни органи и бюджетни организации и съдилищата. Изпълнителният директор на НАП е органът, който следва да издаде акта и пред когото да се подаде искане за прихващане и/или възстановяване на недължимо платени такси, тъй като той е органът, който осъществява дейността по издаване и продължаване на лицензите за организиране на хазартни игри, както и има правомощията да се произнася и по други въпроси в областта на хазарта и свързаните с него дейности. Следователно именно изпълнителният директор на НАП е материално компетентния

орган да разрешава и съответно да отказва възстановяването на недължимо платени такси. Предвид на това съдът намира, че същият действително е постановил мълчалив отказ по подаденото искане, в противоречие с възложеното му по закон задължение за произнасяне в изискуемия 30-дневен срок по чл. 129, ал. 3 от ДОПК.

Мълчаливият отказ по смисъла на чл. 58, ал. 1 АПК представлява липса на волеизявление от страна на административен орган в случаите, когато този орган има задължение да се произнесе по направено пред него искане. Винаги когато е налице овластен административен орган, същият е задължен да издаде административен акт в законово определен срок по отправеното до него искане. В настоящия случай, овластения административен орган изпълнителният директор на НАП не се е произнесъл по направеното искане. Още повече, че в случая жалбоподателят е изложил съответните аргументи свързани с приложимото право и административният орган е бил длъжен да изложени съответни фактически и правни изводи във връзка с тях. Не произнасянето в срок на изпълнителният директор на НАП и не излагане на фактически и правни аргументи във връзка с направеното искане, представлява съществено нарушение на административно производствените правила.

По изложените доводи настоящият състав на съда приема, че процесният мълчалив отказ е незаконосъобразен акт, който следва да бъде отменен, а преписката изпратена на административния орган за ново произнасяне в съответствие с указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на съдебния акт.

При този изход на делото основателно се явява своевременно направеното от процесуалния представител на жалбоподателя искане за присъждане на направените разноски. Съгласно чл. 143, ал. 1 от АПК когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. От представените в тази насока доказателства се установява, че оспорващата страна е заплатила разноски в общ размер на 3300 лева, от които 50 лева държавна такса и 3250 лева за адвокатско възнаграждение. Доколкото не е направено възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение, то и съдът няма възможност да го редуцира, ето защо искането следва да бъде уважено в цялост и на жалбоподателят следва да се изплатят разноски в общ размер на 1687,26 евро /3300лева/.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 АПК Административен съд – София - град, Трето отделение, 79-ти състав,

Р Е Ш И

ОТМЕНЯ по жалба на „КАЗИНО БЕТ“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], партер, ап.2 представлявано от управителя М. Б. С. мълчалив отказ на Изпълнителен директор на НАП за издаване на Акт за прихващане и възстановяване на недължимо платени суми по подадено искане вх.№55-30-1214/23.01.2025г.

ИЗПРАЩА административната преписка на изпълнителния директор на Националната агенция приходите за произнасяне по искане за издаване на Акт за прихващане и възстановяване на недължимо платени суми по подадено искане вх.№55-30-1214/23.01.2025г.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите, да заплати на „КАЗИНО БЕТ“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], партер, ап.2, сумата 1687,26 евро – разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред

Върховния административен съд.